

plads i folkeskoleforløbet, eller de ganske få, der ikke umiddelbart måtte være klar til at gå i gang med en erhvervsuddannelse eller en gymnasial uddannelse.

Hvordan kan ministeren få det til at fremstå som et åbent tilbud med adgang til andre uddannelser, når det så entydigt er beskrevet i ministerens oplæg, at lukning af 10. klasse ikke skal erstattes med noget som helst? Der skal blot etableres et tilbud ved siden af til en ganske snæver elevgruppe, som vi også meget gerne vil være med til at hjælpe; så kan vi så ikke få en konstruktiv diskussion om det i stedet for et fortsat forsøg på at tale sig væk fra det, der er regeringens politik?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg forstår, at fru Margrethe Vestagers parti er meget optaget af Velfærdskommissionen, og derfor synes jeg, fru Margrethe Vestager skulle læse det, der står i Velfærdskommissionens oplæg om uddannelse. Så vil hun kunne se, hvor tæt regeringen og Velfærdskommissionen ligger på hinanden, når det gælder disse helt vitale spørgsmål om en bedre kvalificeret arbejdsstyrke i fremtiden, og det er sådan set svar nok: Regeringens oplæg er simpelt hen et bud på, hvad der er brug for i fremtiden. Så enkelt er det.

Margrethe Vestager (RV):

Betyder det så, at vi også i andre sammenhænge kan regne med, at regeringen er dybt optaget af at gennemføre Velfærdskommissionens forslag? Det er ikke mit umiddelbare indtryk, vil jeg godt sige, og jeg har også tit svært ved at følge regeringens politik og retorik. Men det betyder åbentbart heller ingen ting.

En anden ting er, at jeg er overrasket over, at ministeren ikke er indstillet på at diskutere de uddannelsesmæssige perspektiver, men kun det, der skal til for at kvalificere arbejdsstyrken. Jeg tror, der er utrolig mange mennesker i dette land, der oplever, at folkeskolens 10. klasse, både på en efterskole, i et 10.-klasse-center og andre steder, er med til at give en kvalificering ud over det at gøre sig klar til at tage en videregående uddannelse og ud over det at gøre sig arbejdsmarkedsparat.

Jeg synes, det er meget overraskende – i betragtning af både Venstres historie og Venstres generelle modtagelse af Velfærdskommissionens oplæg – at man så at sige deponerer sin egen debat og sin egen tankefrihed ved at sige: Vi følger bare dette ene forslag. Men det er nær-

mest morsomt, at vi skal skoses for, at vi generelt modtager kommissionens forslag positivt. Det bliver jo brugt som modargument.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvis det er sådan, at regeringen på et par punkter er uenig med Velfærdskommissionen, er det da meget rart, at vi fra og med i dag ved, at De Radikale på en række punkter er lige så uenige med Velfærdskommissionen. Så står det jo mere lige, og så kom vi så langt.

Kl. 12.10

Fru Margrethe Vestagers minespil er jo altid levende at følge, men jeg kan kun sige, at når Velfærdskommissionen i sin beskrivelse af, hvad Danmark har brug for i fremtiden, nævner disse ting, burde det da gøre indtryk på et parti, der lægger så megen vægt på Velfærdskommissionen. Men hvis det ikke gør det, ved vi det altså nu.

Så vil jeg sige til det, som fru Margrethe Vestager sagde her til sidst, at det er jeg fuldstændig uenig i. Jeg kan for min død ikke begribe, at når de 65 pct. af tiden går med boglige fag, og de sidste 35 pct. af tiden er fuldstændig frie, hvorfor i alverden skulle man så ikke kunne lave noget, som er alment og højskolepræget og præget af alle de værdier, som fru Margrethe Vestager kan holde tale om i timevis? Det er der jo intet i vejen for, og det kan fru Margrethe Vestager ikke ændre, hverken ved nok så mange gange at lægge hovedet på skrå eller ved smil og latter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 41

Majbrit Berlau (EL):

Der har i årevis været en ganske klar konsensus i dansk uddannelsespolitik: Uddannelse handler om to elementer, nemlig de traditionelle fag og den almene og demokratiske dannelsesproces. Når jeg siger den almene dannelsesproces, mener jeg den proces, hvor man møder folk uden for sin egen meget snævre faglighed og bliver inspireret af dem, og med den demokratiske dannelsesproces mener jeg det at lære at agere og engagere sig i det demokratiske samfund, vi har.

Med den linje, som ministeren og regeringen nu har lagt, står det tydeligt for mig, at den almene og den demokratiske dannelsesproces er